

NUMELE PROPRII TREBUIE TRADUSE? DACĂ DA, CUM? CAZUL NUMELOR OFICIALE DE STATE

IOANA VINTILĂ-RĂDULESCU

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, București

Should proper names be translated? If so, how? The case of official state names

Abstract: This study illustrates the above-mentioned problem with the situation of official names of states in Romanian that display the structure “noun designating the form of government + proper noun”. In most of these cases, the proper name is in the nominative, but sometimes it is in the genitive; there exists only one case in which the name is introduced by the preposition *de* (‘of’). In the languages of origin, most Romanian names correspond to direct or prepositional constructions. In conclusion, this paper suggests that all official names of states should be aligned with the canonical construction in Romanian, using the nominative.

Keywords: appellation genitive, proper names, Romanian, state names, translation.

Introducere

În opinia anumitor specialiști, numele proprii nu ar trebui traduse. Practica oferă însă numeroase dovezi ale posibilității și chiar ale necesității de a le traduce. Dacă acceptăm această realitate, se pune problema: Cum trebuie ele traduse?

Am ales pentru discuție cazul numelor oficiale de state. Pentru majoritatea celor 193 de state independente sunt în uz câte două forme ale denumirii oficiale: una *lungă*, completă¹, și una *scurtă*, curentă: *Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord – Regatul Unit* (mai rar în română) / *Marea Britanie* (mai frecvent, dar inexact).

Ballard (2011: 38) a constatat în traduceri de texte literare engleză – franceză că numele proprii de locuri fac adesea obiectul fie al unei *traduceri minimale*, fie al unei *traduceri complete*.

Ceea ce el numește *traducere minimală* este o simplă adaptare fonetică și/sau grafică (dar și morfologică, adăugăm noi), cf. fr. *le Brésil*, *la Guinée*, *la Hongrie*, *l’Inde*, *la Lettonie*, *le Pakistan* – engl. *Brazil*, *Guinea*, *Hungary*, *India*, *Latvia*, *Pakistan* [rom. *Brazilia*, *Guineea*, *Ungaria*, *India*, *Letonia*, *Pakistan*] (Ballard 2011: 44).

Traducerea completă a numelor de locuri este ilustrată de Ballard (2011: 50), dintre denumirile de state, prin numele Japoniei, tradus în engleză prin *the² Land of the Rising Sun* și în franceză prin *le pays/l’empire du Soleil Levant* [rom. *Țara Soarelui Răsare*].

¹ Unele denumiri sunt însă monomembre, fiind constituite numai din numele propriu (simplu sau compus) propriu-zis, cf. *Antigua și Barbuda*, *Barbados*, *Burkina Faso*, *Canada*, *Georgia*, *Grenada*, *Jamaica*, *Japonia*, *Mongolia*, *Noua Zeelandă*, *România*, *Tuvalu*, *Ucraina*, dar rom. *Australia* – engl. *Commonwealth of Australia*.

² În cele ce urmează, în exemplele din limba engleză nu vom nota în general art. hot. *the* care precedă numele.

Spre deosebire de Ballard, ne ocupăm aici de numele lungi de state așa cum sunt folosite în relațiile internaționale, în lucrările de specialitate, în presă etc. Majoritatea acestor nume sunt traductibile și traduse³. Traducerile numelor de state prezintă particularitatea de a avea autori anonimi și de a nu putea fi datate exact⁴, dar de a se bucura adesea de prestigiu tradiției sau/și de consfințire oficială.

Examinăm aici cazul, nestudiat de Ballard, al formelor lungi ale numelor oficiale de state, care pun probleme specifice de traducere dintr-o limbă în alta. Ne limităm la denumirile, necercetate până în prezent, cu structura subst. + subst.⁵ în care primul component este un nume comun denumind forma de guvernământ (sau numele generic care înseamnă „stat”), iar al doilea – numele propriu (simplu sau compus) al statului, fiecare putând avea eventual atribute.

Inventarul studiat totalizează 149 astfel de nume Pentru română, sursa de bază a fost site-ul Ministerului de Externe, în care este consemnat numele oficial al statelor care au relații bilaterale cu România. Pentru numele acestora în propria limbă am consultat site-urile lor oficiale. Discutăm aici în special denumirile care traduc nume provenite din limbile indo-europene cele mai cunoscute. Ne propunem să studiem tipologia eventualelor diferențe dintre forma din română și forma pe care o traduce, precum și dintre diversele traduceri românești ale numelor de același tip, să analizăm principalele cauze ale acestor deosebiri și să sugerăm soluții pentru unificarea traducerii numelor oficiale de state în limba română.

Nume românești cu structura subst. + subst. în nominativ (N)

Având în vedere particularitățile limbii române, era de așteptat ca aceste nume să prezinte numele propriu al statului, aflat în poziția a doua, sub forma unei apoziiții în nominativ. Este într-adevăr cazul a 125 din cele 149 de nume examinate, care traduc nume provenite din diferite limbi, cf. *Principatul Andorra, Regatul Maroc, Republica Africa de Sud, Statul Israel, Sultanatul Oman, Uniunea Bahamas* etc.

Multe denumiri românești cu numele propriu în nominativ traduc nume care au în limba de origine aceeași structură: *Principatul Liechtenstein, Republica Austria, Republica Belarus, Republica Bulgaria, Republica Federală Germania, Republica Macedonia, Republica Serbia, Republica Slovenia, Republica Suriname* etc. – germ. *Fürstentum Liechtenstein, Republik Österreich*, bel. *Republika Bylarus*, bulg. *Republika Bălgarija*, germ. *Bundesrepublik Deutschland*, maced. *Republika Makedonija*, sârb. *Republika Srbija*, slov. *Republika Slovenija*, neerl. *Republiek Suriname* etc.

71 de denumiri cu structura subst. + subst. în N în română provenite din limbi indo-europene traduc însă nume care prezintă în limba de origine o prepoziție⁶ (urmată sau nu de articolul hotărât⁷ – sudat ori nu cu prepoziția, în funcție de limbă), care nu este deci tradusă. În detaliu, situația se prezintă astfel:

³ Sunt traduse inclusiv abrevierile numelor de state, cf. engl. *USA*, fr. *EUA*, rom. *SUA* etc. Există însă și excepții, nume care nu se traduc, precum engl., rom. *Costa Rica, El Salvador* (ca în spaniolă), *Côte d'Ivoire* (ca în franceză).

⁴ Cu excepția numelor noilor state.

⁵ Alte nume complexe de state au forma subst. + adj., cf. *Confederația Elvețiană, Federația Rusă, Marea Jamahirie Arabă Libiană Populară Socialistă, Republica Franceză, Statele Unite Mexicane* etc.

⁶ Abreviată în cele ce urmează prin *prep.*

⁷ Abreviat în cele ce urmează prin *art. hot.*

54 de nume cu structura subst. + subst. în N în limba română traduc nume care au în limba de origine forma subst. + prep. + subst. (fără articol hotărât). Dintre acestea,

- 29 sunt traduse din engleză: *Regatul Lesotho, Regatul Swaziland, Regatul Tonga; Republica Africa de Sud, Republica Botswana, Republica Cooperatistă Guyana, Republica Federală Nigeria, Republica Ghana, Republica Kenya, Republica Kiribati, Republica Liberia, Republica Malawi, Republica Malta, Republica Mauritius, Republica Namibia, Republica Nauru, Republica Palau, Republica Sierra Leone, Republica Singapore, Republica Trinidad și Tobago, Republica Uganda, Republica Unită Tanzania, Republica Zambia, Republica Zimbabwe; Statul Antigua și Barbuda, Statul Belize, Statul Independent Papua Noua Guinee, Statul Independent Samoa; Uniunea Dominica* – engl. *Kingdom of Lesotho, Kingdom of Swaziland, Kingdom of Tonga; Republic of South Africa, Republic of Botswana, Cooperative Republic of Guyana, Federal Republic of Nigeria, Republic of Ghana, Republic of Kenya, Republic of Kiribati, Republic of Liberia, Republic of Malawi, Republic of Malta, Republic of Mauritius, Republic of Namibia, Republic of Nauru, Republic of Palau, Republic of Sierra Leone, Republic of Singapore, Republic of Trinidad and Tobago, Republic of Uganda, United Republic of Tanzania, Republic of Zambia, Republic of Zimbabwe; State of Antigua and Barbuda, State of Belize, Independent State of Papua New Guinea, Independent State of Samoa; Commonwealth of Dominica;*

- 4 din engleză și/sau din franceză (în franceză + art. hot. contractat): *Republica Camerun, Republica Rwanda, Republica Seychelles, Republica Vanuatu* – engl. *Republic of Cameroon, Republic of Rwanda, Republic of Seychelles, Republic of Vanuatu* – fr. *République du Cameroun, République du Rwanda, République des Seychelles, République du Vanuatu;*

- 9 din spaniolă: *Republica Chile, Republica Columbia, Republica Costa Rica, Republica Cuba, Republica El Salvador, Republica Guatemala, Republica Honduras, Republica Nicaragua, Republica Panama* – sp. *República de Chile, República de Colombia, República de Costa Rica, República de Cuba, República de El Salvador, República de Guatemala, República de Honduras, República de Nicaragua, República de Panamá;*

- 6 din franceză: *Principatul Monaco; Republica Côte d'Ivoire, Republica Djibouti, Republica Guineea, Republica Haiti, Republica Madagascar* – fr. *Principauté de Monaco; République de Côte d'Ivoire, République de Djibouti, République de Guinée, République d'Haïti, République de Madagascar;*

- 3 din portugheză: *Republica Angola, Republica Democrată São Tomé și Príncipe, Republica Mozambic* – port. *República de Angola, República Democrática de São Tomé e Príncipe, República de Mozambique;*

- 1 din catalană: *Principatul Andorra* – cat. *Principat d'Andorra;*

- 1 din italiană: *Serenisima Republică / Republica San Marino* – it. *Serenissima Repubblica di San Marino;*

- 1 din spaniolă și/sau franceză: *Republica Guineea Ecuatorială* – sp. *República de Guinea Ecuatorial* / fr. *République de Guinée Equatoriale.*

17 nume românești de forma subst. + subst. în N corespund unor nume din limba de origine cu prepoziție și articol hotărât; dintre acestea

- 3 sunt traduse din engleză: *Republica Filipine, Republica Gambia; Uniunea Bahamas* – engl. *Republic of the Philippines, Republic of the Gambia; Commonwealth of the Bahamas;*

- 9 din franceză: *Republica Benin, Republica Burundi, Republica Ciad, Republica Congo, Republica Democratică Congo, Republica Mali, Republica Niger, Republica Senegal; Uniunea Comorelor* – fr. *République du Bénin, République du Burundi, République du Tchad, République du Congo, République Démocratique du Congo, République du Mali, République du Niger, République du Sénégal; Union des Comores*;

- 4 din spaniolă: *Republica Argentina, Republica Ecuador, Republica Paraguay, Republica Peru* – sp. *República de la Argentina, República del Ecuador, República del Paraguay, República del Perú*;

- 1 din portugheză: *Republica Guineea-Bissau* – port. *República da Guiné-Bissau*.

Nume românești cu structura subst. + subst. în genitiv (G)

23 de nume românești de state cu componența menționată prezintă al doilea substantiv la genitiv.

Dintre acestea, numai 2 traduc o construcție cu genitivul din limba de origine:

- 1 din neerlandeză, cu structura subst. + art. +subst.: *Regatul Țărilor de Jos* – neerl. *Koninkrijk der Nederlanden*;

- 1 din una dintre limbile de origine ale numelui, latina (singura dintre limbile în cauză care cunoaște, ca și româna, genitivul sintetic): *Statul Orașului Vatican* – lat. *Status Ciuitatis Uaticanae* (în timp ce în cealaltă limbă oficială a statului respectiv, italiana, îi corespunde structura cu prep. + art. hot.: it. *Stato della Città del Vaticano*).

14 nume românești dintre cele care prezintă al doilea substantiv la genitiv traduc o construcție prepozițională din limba de origine.

Dintre acestea, 10 traduc o construcție care în limba de origine prepoziția nu este urmată de art. hot. Este vorba de:

- 4 nume traduse din engleză: *Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord; Republica Sudanului de Sud⁸; Statele Federate ale Microneziei; Statele Unite ale Americii* – engl. *United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland; Republic of South Sudan; Federated States of Micronesia; United States of America*;

- 3 nume traduse din spaniolă: *Regatul Spaniei; Republica Bolivariană a Venezuelei; Statul Plurinațional al Boliviei* – sp. *Reino de España; República Bolivariana de Venezuela; Estado Plurinacional de Bolivia*;

- 2 nume traduse din portugheză: *Republica Capului Verde, Republica Democrată a Timor-Leste* – port. *República de Cabo Verde, República Democrática de Timor-Leste*;

- 1 nume tradus din franceză: *Regatul Belgiei* – fr. *Royaume de Belgique*.

Alte 4 nume care prezintă în română genitivul traduc construcții cu prep. + art. hot. în limba de origine:

- 2 nume traduse din engleză: *Republica Insulelor Fiji, Republica Insulelor Marshall* – engl. *Republic of the Fiji Islands, Republic of the Marshall Islands*;

- 1 nume tradus din portugheză: *Republica Federativă a Braziliei* – port. *República Federativa do Brasil*;

- 1 nume tradus din spaniolă: *Republica Orientală a Uruguayului* – sp. *República Oriental del Uruguay*.

⁸ Stat recent înființat.

Surprizător, 3 nume de state care au în română genitivul numelui propriu corespund unei construcții apozitive din limba oficială a statului respectiv:

- 1 nume tradus din daneză: *Regatul Danemarcei* – dan. *Kongeriget Danmark*;
- 1 nume tradus din norvegiană: *Regatul Norvegiei* – norv. *Kongeriket Noreg* în nynorsk/ *Kongeriket Norge* în bokmål;
- 1 nume tradus din suedeză: *Regatul Suediei* – sued. *Konungariket Sverige*.

Redarea lor în română cu genitivul s-ar putea explica prin modelul corespondentelor cu prepoziție ($\pm$ art. hot.) ale acestor nume într-o eventuală limbă terță intermediară din care ar fi fost traduse, ca engl. *Kigdom of Denmark* sau fr. *Royaume du Danemark*, sau prin influența altor nume românești similare, ca *Regatul Belgiei*.

La acestea se adaugă 5 nume ale unor state care au limbi oficiale neindo-europene, asupra structurii cărora în limbile de origine nu ne pronunțăm: *Regatul Arabiei Saudite*, *Regatul Cambodgiei*, *Regatul Hașemit al Iordaniei*, *Regatul Thailandei*, *Republica Maldivelor*.

Un nume românesc cu structura subst. + prep. *de* + subst. în acuzativ (A)

Printre numele oficiale examinate există un singur caz de folosire în românește a prepoziției *de* (cu acuzativul) care traduce prepoziția corespunzătoare din limba de origine, fr. *de: Marele Ducat de Luxemburg* – fr. *Grand-Duché de Luxembourg*, poate prin confuzie cu construcția (corectă) a titlului nobiliar *marele duce de Luxemburg* (în timp ce în alte cazuri perechile corecte sunt: *principele de Liechtenstein* – *Principatul Liechtenstein*, *principele de Monaco* – *Principatul Monaco*).

Amintim că prepoziția *de* apare în limba română în construcții „având valoarea genitivului”, care reproduc modelul vechi slav cu prepoziția *otŭ* (Stan 2001: 234), numai în toponime de tipul *Curtea de Argeș* (față de *Mănăstirea Argeșului*, respectiv *județul Argeș*), care nu ar putea servi deci ca model pentru un nume modern de stat.

Structura construcțiilor „apozitive”

Așa cum s-a văzut, unele denumiri românești complexe de state traduc nume care prezintă în limba de origine o prepoziție care unește numele propriu de numele comun generic, pe care îl urmează și îl precizează, cf. cat. *Principat d’Andorra*; engl. *Commonwealth of Dominica*, *Kingdom of Lesotho*, *Republic of South Africa*, *State of Antigua and Barbuda*; fr. *Principauté de Monaco*; it. *Serenissima Repubblica di San Marino*; port. *República de Angola*; sp. *Reino de España* etc. Ele reflectă o particularitate a limbilor romanice (cu excepția românei) și a limbii engleze, pentru care exemplul tipic care se dă este structura substantiv însemnând „oraș” + prepoziție + numele propriu al orașului, în care prepoziția este obligatorie: cat. *la ciutat de Barcelona*, fr. *la ville de Paris*, it. *la città di Roma*, port. *a cidade de Lisboa*, sp. *la ciudad de Madrid*, engl. *the city of Berlin*. Această structură se regăsește și în numele altor unități politico-geografice⁹, printre care numele de state.

În *The Cambridge Grammar of the English Language*, aceste *preposition phrases* de tipul *of Berlin* dintr-o structură ca *the city of Berlin* sunt numite *marked appositives*, iar *noun phrases* de tipul *Berlin* sunt numite *appositive obliques* (Payne and Huddleston 2006: 449).

⁹ Precum și în alte combinații, cf. fr. *le mois de mai* etc., în care este vorba de un „*de* expletiv” (Șerbănescu 2001: 461).

În latina clasică, funcția respectivă era îndeplinită de genitiv, iar pentru limba franceză, trăsătura în cauză a fost adesea legată de situația din latină (Grevisse și Gosse 1998: 557). În latina târzie, genitivul a fost înlocuit în aceste contexte prin prep. *de*.

Româna veche a cunoscut și ea acest tip de genitiv, numit *genitivul denumirii* sau *genitivul apozitiv*, cf. *cetatea Sucevei* (Stan 2001: 233), *Țara Moldovei*, *Ținutul Făgărașului*. Cu excepția unor toponime ca *Piața Rahovei*¹⁰, genitivul denumirii nu se mai regăsește în româna modernă, unde îi corespunde construcția cu apozitie în nominativ, *orașul Suceava*; *regiunea (de dezvoltare) Moldova, Republica Moldova*; *ținutul Făgăraș* etc.; cf. și *strada Brașov* etc., nu *Brașovului*. Numele de state de care ne ocupăm nedatând, evident, din perioada românei vechi, traducerea lor conform unui model ieșit din uz nu se justifică.

În limbile germanice (cu excepția englezei) și în limbile slave, ca și în româna modernă, se folosește în acest caz construcția directă, cu apozitie propriu-zisă, cf. germ. *die Stadt Berlin*, neerl. *de Stad Antwerpen* și numele de state dan. *Kongeriget Danmark*; germ. *Bundesrepublik Deutschland*; neerl. *Koninkrijk België*¹¹; norv. *nynorsk Kongeriket Noreg* / bokmål *Kongeriket Norge*; sued. *Konungariket Sverige*. Pentru limbile slave cf. rus. *gorod Moskva* etc. și numele de state bulg. *Republika Bălgarija*, sârb. *Republika Srbija* etc.

Din motivele de mai sus, sintagmele de tipul *the city of Berlin* sunt traduse corect în română cu nominativul, *orașul Berlin*, și nimănui nu i-ar trece prin minte să le traducă prin **orașul de Berlin* sau **orașul Berlinului*, așa cum s-au tradus numele de state *Marele Ducat de Luxemburg*, *Regatul Belgiei* etc.

Asemenea traduceri românești cu genitivul, pe care le considerăm improprii, se explică, după părerea noastră, prin ignorarea diferențelor de regim în această privință dintre română și alte limbi și, eventual, prin preluarea lor printr-o limbă intermediară cu regim diferit.

State cu mai multe limbi oficiale

În cazul statelor cu mai multe limbi oficiale, se pune problema: Ce limbă să se ia ca punct de plecare pentru traducerea numelor lor, atunci când structura acestora este diferită?

Este, de exemplu, cazul Belgiei, care are trei limbi și, ca urmare, trei nume oficiale: fr. *Royaume de Belgique*, germ. *Königreich Belgien*, neerl. *Koninkrijk België*. O soluție mai rezonabilă ar fi, după părerea noastră, să nu se traducă, potrivit tradiției, numele francez, ci denumirile, fără prepoziție, din cele două limbi germanice, care au structura cea mai apropiată de a românei și care să fie traduse deci cu nominativul, prin *Regatul Belgia* (ca *Regatul Maroc* etc.), și nu *Regatul Belgiei*.

De asemenea, pentru Luxemburg, care are și el trei limbi și trei nume oficiale, ar fi convenabil să se ia ca punct de plecare tot numele germanice, fără prepoziție, germ. *Grossherzogtum Luxemburg* și luxemb. *Grossherzogtum Lëtzebuerg*, și nu fr. *Grand-Duché de Luxembourg*, și să se traducă cu nominativul, prin *Marele Ducat Luxemburg* și nu *Marele Ducat de Luxemburg*, care reprezintă, cum am văzut, unicul caz de acest tip din nomenclatura oficială a statelor în limba română.

¹⁰ În toponimele urbane există tendința înlocuirii genitivului cu nominativul în limbajul colocvial, cf. *Piața Rahova*.

¹¹ *Koninkrijk der Nederlanden* este o excepție.

Genitiv sau nominativ?

După cum s-a văzut, numai 19 nume din totalul de 125 de nume complexe discutate au în română structura subst. + subst. în G, care traduc nume cu diverse structuri în limbile indo-europene de origine. Acest tip reprezintă o excepție față de structura canonică a numelor de state în limba română, cu nominativul, urmând un pattern străine românei moderne. Ceea ce trebuie discutat este deci situația lor în raport cu structurile pe care le traduc.

Folosirea genitivului este, după noi, elementul cel mai vulnerabil al traducerilor în limba română ale numelor de state, fiind contrară construcției canonice a poziției în română. Se pune deci problema: Ce să preferăm în cazurile în speță, genitivul sau nominativul?

Au fost traduse în română cu genitivul următoarele categorii de nume:

(i) 2 denumiri având în limba de origine structura subst. + subst. în G, de tipul neerl. *Koninkrijk der Nederlanden* – rom. *Regatul Țărilor de Jos*;

(ii) 4 denumiri având în limba de origine structura subst. + prep. + art., de tipul engl. *Republic of the Fiji Islands* – rom. *Republica Insulelor Fiji*;

(iii) 10 denumiri având în limba de origine structura subst. + prep. (neurmată de art. hot.) + subst., de tipul engl. *United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland* – rom. *Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*;

(iv) 3 denumiri având în limba de origine structura subst. + subst. (la N), de tipul dan. *Kongeriget Danmark* – rom. *Regatul Danemarcei*.

Din aceste 5 categorii, în prima traducerea cu genitivul este justificată prin structura numelui de origine.

În cea de a doua categorie, traducerea cu genitivul este justificată într-o anumită măsură prin valoarea de genitiv pe care o prezintă construcția în limba de origine. De remarcat totuși că un număr mai mare de nume cu aceeași structură (17) sunt traduse în românește cu nominativul, nu cu genitivul (tipul engl. *Republic of the Philippines* – rom. *Republica Filipine*, nu **Republica Filipinelor*).

În ultimele două categorii, alegerea genitivului în română este nejustificată; de remarcat că un număr mult mai mare de denumiri cu aceeași structură din tipul al treilea (54) sunt traduse în română cu nominativul, nu cu genitivul (tipul engl. *Republic of South Africa* – rom. *Republica Africa de Sud*, nu **Republica Africii de Sud*).

De altfel în română se regăsesc și variante ale denumirilor în cauză cu nominativul în locul genitivului (deși cu o frecvență mult mai mică), așa cum o atestă ocurențele pe internet.

Concluzii

La întrebarea din titlu: Numele proprii trebuie traduse?, răspunsul nostru este: Da, inclusiv în cazul numelor oficiale de state, bineînțeles numai dacă acest lucru este posibil.

La întrebarea: Cum să se traducă numele proprii?, răspundem: Așa încât să se respecte particularitățile limbii în care se traduce, căci ceea ce apropie traducerea numelor proprii de aceea a numelor comune este, printre altele, ideea călăuzitoare de care ar trebui ținut seama în ambele cazuri, și anume de a nu violenta particularitățile limbii în care se traduce.

În cazul concret pe care l-am prezentat, propunem ca urmare să se unifice traducerea în limba română a tuturor numelor oficiale de state cu structura substantiv comun

desemnând forma de guvernământ (sau însemnând „stat”) + nume propriu conform regimului caracteristic limbii române, și anume cu al doilea component la nominativ și nu la genitiv, indiferent de forma din limba de origine, opțiune care prezintă și avantajul de a păstra invariabil numele propriu al statului, cf. *Marele Ducat Luxemburg, Regatul Belgia, Regatul Danemarca, Regatul Norvegia, Regatul Spania, Regatul Suedia, Regatul Țările de Jos, Regatul Unit Marea Britanie și Irlanda de Nord, Republica Bolivariană Venezuela, Republica Capul Verde, Republica Democrată Timor-Leste, Republica Federativă Brazilia, Republica Insulele Fiji, Republica Insulele Marshall, Republica Orientală Uruguay, Republica Sudanul de Sud, Statul Plurinațional Bolivia* etc., așa cum s-au tradus deja *Regatul Maroc, Republica Benin, Statul Israel* etc.

Bibliografie

- Ballard, M. 2011. *Numele proprii în traducere*. G. Lungu-Badea et al. (Trad.). Timișoara: Editura Universității de Vest. (Lucrarea originală publicată în 2001).
- Grevisse, M. și A. Goosse. 1988. *Le bon usage. Grammaire française*, 12e édition. Paris, Gembloux: Duculot.
- Huddleston, R. and G. K. Pullum. 2006. *The Cambridge Grammar of the English Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Payne, J. and R. Huddleston. 2006. Nouns and noun phrases. În Huddleston, R. and G. K. Pullum, 448.
- Stan, C. 2001. Genitiv. În *Enciclopedia limbii române*, M. Sala (Coord.), 232–234. București: Univers Enciclopedic.
- Șerbănescu, A. 2001. Prepoziția. În *Enciclopedia limbii române*, M. Sala (Coord.), 458–461. București: Univers Enciclopedic.